

De Postbode

De postbode liep vroeger niet in oranje jack maar had een keurig uniform en met een pet op. Je kende iedere postbode bij naam; Bé Stabler, Hamminga, Dietert, Alco, Jan Huis, en vanaf 1979 Julle ten Hove.

Soms zit je op een jubileumbijeenkomst of gewoon een verjaardag en wordt er iets naar voren gebracht en kan je er van op aan dat de hele avond nergens anders meer over wordt gepraat. Je hoeft bijvoorbeeld maar één keer te zeggen dat er een paar poststukken verkeerd bij de burens in de brievenbus waren bezorgd en gegarandeerd heb je succes. Vroeger toen de post nog gewoon PTT heette was alles anders en misschien wel beter, maar ook vooral meer romantiek. Wij verhuisden in 1978 van de Spoorstraat naar het Siemenspark, zogezegd 'meer richting Noordbroek' waar

mijn ouders toen woonden. De postcode was al wel ingevoerd maar mijn oma adresseerde een brief; *aan; Rienus Huis Noordbroek of Zuidbroek?* Ze had er een vraagteken achter gezet, de post kwam gewoon aan. Ja, toen was het zo, als er post werd bezorgd aan Harm Kemper Spoorstraat 22 Zuidbroek dan werd die post niet afgeleverd omdat niet Kemper maar Wolda op dat adres zat. Nee de brief werd netjes bij Harm en Ginie Kemper afgeleverd, zo ging dat vroeger! Toen mijn zusje Menks een keer de post aannam zei postbode Hamminga dat het allemaal kaartjes waren van familie uit Maasdijk en 'geef ze aan moeder' was de boodschap. "Wanneer krijg ik eens een kaartje?" vroeg het kleine meisje. Een dag later werd er een mooie ansicht bezorgd aan Menksje Huis en 'de groeten van postbode Hamminga'. In sommige gevallen was de adressering bijna niet leesbaar, de postcode was nog onbekend, maar de post kwam altijd aan. Trouwens voor mij is de postcode nog steeds wat onduidelijk. Voorbeeld; halverwege de Heiligelaan staat een mooie postbus, daarvoor stond die postbus bijna 100 jaar op de hoek Uiterburen/ Heiligelaan. Er stond op PTT, daarna KPN, daarna TNT en nu heet het Post NL maar op de brievenbussen staat nog TNT en met de naamsveranderingen kregen de postbussen ook andere kleuren. De postbus heeft twee gleuven, één voor 9000 postcode en één voor post die verder weg moet. Ik had onze kerst- en nieuwjaarskaarten op de juiste postcode gesorteerd en toen ik de twee pakketjes met kaarten bij Jan Dijkhuis bracht, mocht ik alles in één grote gleuf deponeren. Snapt u het?

De postbode liep vroeger niet in oranje jack maar had een keurig uniform en met een pet op. Je kende iedere postbode bij naam; Bé Stabler, Hamminga, Dietert, Alco, Jan Huis, en vanaf 1979 Julle ten Hove. Je kon de klok gelijk zetten wanneer ze met hun, ook met pakjes, afgeladen fietstassen in de straat verschenen. Vooral aan het eind van de maand was dat voor de ouderen belangrijk want dan bracht de post ook voor velen de AOW mee. Ja de postbode was voor velen ook een vriend. Honden moeten om één of andere reden niets hebben van postbodes en postbodes hebben dan ook niets met kwaai honden. Borghuis, die op de scheepswerf van Grol aan de W.A.Scholtenweg woonde had zo'n hond. Hij had al eens gebeten. Maar postbode Hamminga voerde hem pepermint en misschien had hij de hond ook wel iets hartigs getrakteerd. Vanaf die tijd liep de hond van Borghuis met hem mee. Ja, hij kwam 's morgens naar het postkantoor om Hamminga van de Kerkstraat af te halen en af en toe blaffend naar anderen bewaakte hij Hamminga op de dagelijkse postroute.

Iedere postbode had zijn vaste koffieadressen. Als je post wilde versturen dan hoefde je niet naar het postkantoor maar gaf je de ansichtkaart of een briefkaart gewoon aan Alko of Dietert of Julle mee. (Bestaan er nog wel briefkaarten?) Wij woonden in 1968 op het Westendje en later op de Akkers en dan was dat gemakkelijk. Maar ik weet dat ook Roelof Beerta op het eind van de Galgeweg, op het watergemaal/Spuisluis 'Eindelijk' woonde, de postbode riep en vroeg: 'wil je wel een brief meenemen?'. Ook die brieven kwamen altijd aan, zelfs binnen 24 uur. 's Middags om half 2 zat voor de postbode de taak erop. Meestal werd er dan nog wat bijgeklust. Feitelijk mocht dat niet volgens het arbeidscontract, maar bij Kasper Krans werd geholpen met koren binnenhalen en bij kweker Sonneveld en kweker Huis werden komkommers en tomaten geoogst. Bij Boelo Schreuder werden stenen gesjouwd en specie gedraaid. Maar hoe het ook is veranderd in dit moderne mobiele telefoon en e-mail tijdperk, het blijft nog steeds spannend wat hij (of zij tegenwoordig!) komt brengen.

